Victoria lui Romulus

On Aprilie 21, 2009

Dozează-ți cu măiestrie leadershipul ca să ajungi la conștiința oamenilor și să-i schimbi.

Pentru prima oară în viața lor, Eliot și Romulus, tatăl și fiul, se află față în față, urându-se de moarte. Romulus își plănuise cu grijă fiecare mișcare. Se așează la o masă, își întoarse capul spre bătrân și îl privi în plin, ațintindu-și cu încăpățânare ochii asupra profilului zbârcit. Își concentră toată puterea în ochii tatălui său vitreg de parcă focul privirii sale ar fi putut să facă o gaură în țeasta lui.

Tot felul de scenarii îi invadau mintea lui Eliot. În ce măsură este posibil ca toate aceste scenarii la care s-a gândit să se întâmple? Într-o mică măsură? Câteodată este util să ai o imagine clară a adevăratului dezastru, pentru că îți poate da încrederea necesară pentru a-ți asuma riscuri. Adevărul e că îl folosise pe Romulus, care fusese antrenat de mic copil în activitatea de spionaj, în toate acțiunile lui murdare. Dar cel mai rău lucru pe care îl făcuse a fost că l-a omorât pe Remus, fratele lui Romulus, al doilea fiul al său.

Romulus continua să-l aibă în fața ochilor, imitându-i toate gesturile în mod intenționat. În spatele acestei imitări de gesturi, ticuri și tăceri se găsea o coerență, o ordine, o sursă de motivație. Eliot era descurajat, gata să lase totul baltă. La urma urmei era un bătrân nebun care își uitase fiul. Însă încă mai era șeful CIA, destul de dibaci și agil în gândire. Nu vroia să se lase cuprins de panică. Într-un efort de a se stăpâni, încercă să-și imagineze lucrurile în lumina cea mai bună posibilă. Însă nu avea idee cât de viclean putea să fie Romulus. Şi cât de răbdător.

În cele din urmă, învins psihologic de atitudinea lui Romulus, Eliot se ridică de la masă și părăsește încăperea. Prima înfrângere din viața unui om lipsit de orice sentimente, care își controla stările de spirit mai bine ca oricine, care era capabil să stăpânească complexitatea și confuzia.

Leadership: Identificarea nevoii de a fi influencer poate reprezenta un mod de poziționare a minții tale spre angajarea gândirii pe traseul interogației cu privire la sensului omului într-o capcană a iluziei?

Tu ai curajul să intri pe un teren nou? În leadership suișurile și coborâșurile nu sunt întotdeauna unul și același lucru. Cei care contribuie la succesul tău, la îmbunătățirea calităților tale de leadership, pot fi tocmai aceia care te doboară.

În filmul "Brotherhood of the Rose (1989)", Romulus s-a transformat dintr-un simplu executant docil, într-un inițiator de toată isprava. Potențialul său de lider nu ar fi avut forță dinamică dacă nu și-ar fi creat o pârghie care să-i amplifice la maximum eficiența. Cum a reușit? Ca orice lider care se străduiește să facă ceva, el a intrat pe un teren nou, dificil dar mobilizator. Folosind o strategie de persuasiune potrivită a reușit să facă un joc bun, învingându-l psihic pe tatăl său vitreg, cel care era considerat "stâlpul de bază" al CIA.

Dacă ochii sunt oglinda sufletului, atunci omul va fi răspunzător față de exterior în momentul când partea lui lăuntrică va reflecta potențialul unei senzații de recunoștință față de cineva sau ceva. Prin urmare, atitudinea ta superioritate poate deveni o obsesie transformată într-o mască a iluziei propriei gândiri, dacă nu are ca punct de susținere sentimentul de unitate. Este exact ce s-a întâmplat cu Eliot, chiar dacă era șeful CIA lipsa lui de afecțiune l-a dus ușor într-o sferă a iluziei în care își putea domina sentimentele prin detașare de orice lucru,

persoană, sau situație.

Leadership: Ești în stare să-ți propui în conștiință o încercare de refulare a sentimentelor care și-au pus stăpânire pe gândurile tale, prin aruncarea unei priviri acuzatoare asupra unei persoane care este subiect principal al experiențelor tale de viață?

Greșeala, care s-a dovedit a fi o binecuvântare, îi aparține lui Eliot. El a produs modificarea structurii de leadership al lui Romulus prin nerespectarea valorilor pe care chiar el i le inoculase. E ca și cum ai învăța pe cineva regulile de circulație, și tocmai tu nu le-ai respecta. În cazul lui Eliot a fost ca și cum l-ar fi accidentat pe Romulus pe trecerea de pietoni, trezindu-i astfel acestuia conștiința.

Dar pe tine? Trebuie să te trezească cineva la realitate? Trebuie să-ți dea un ghiont, eventual să-ți pună o piedică și să te accidenteze, ca să devii conștient de potențialul tău?

Una din îndatoririle tale ca lider este să faci un inventar al tocmai acestui gen de calități care sunt impregnate în structura ta. Trebuie să înveți să-ți dozezi cu înțelepciune trăirile afective și luciditatea determinată de rațiune. Dacă te lași copleșit de emoții și le manifești tot timpul, înseamnă că ești un om slab, lucru care s-ar putea să-ți dăuneze pe termen lung.

Așa cum jucătorul de fotbal se caracterizează prin agilitate motrică și integrare în jocul echipei, tot așa și leadershipul tău trebuie să se caracterizeze printr-o agilitate a gândirii, a spiritului, a conștiinței și a mânuirii lor astfel încât să te integrezi în jocul strategic al propriului tău personaj, personaj construit și reconstruit special pentru a obține un efect maxim asupra zonelor tale de interese și pentru a atinge o arie de influență mai mare.

Dozează-ți cu măiestrie leadershipul ca să ajungi la conștiința oamenilor și să-i schimbi.

Leadershipul reiese din capacitatea ta de împărtăși o experiență de gestionare a sinelui (conștiința de sine și autocontrolul) în condițiile relației dintre ceea ce te pune în valoare în ochii celorlalți și ceea ce intenționezi să comunici prin mesaje non-verbale.

Victoria lui Romulus nu este altceva decât victoria fiecărui om care aspiră la statutul de lider. Fiecare om își poate schimba nivelul de gândire și de acțiune. Numai hotărârea de a merge până la limita potențialului tău te va ajuta să atingi un nivel de leadership la care alții nu sunt în stare.

Concluzie: Orice victorie poate deveni un eșec după cum fiecare eșec poate fi urmat de o victorie. Acest lucru presupune o permanentă analiză a propriei structuri, a propriului potențial și mai ales a situațiilor concrete cu care se confruntă un aspirant la poziția de lider. Presupune și învățarea din experiența altora și din greșelile acestora, ca și aplicarea unor metode adecvate situațiilor neprevăzute. Prin urmare, un lider trebuie să simtă când ceva nu merge, să fie într-o alertă permanentă pentru a-și dezvolta capacitatea de răspuns rapid.

Source: https://neculaifantanaru.com/victoria-lui-romulus.html